

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4242/2018
30.07.2020. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина и Катарине Манојловић Андрић, чланова већа, у парници тужиоца Предузећа за инжињеринг и консалтинг "Meridian Balkans" д.о.о. Београд, које заступа Адвокатско ортачко друштво "Живковић Самарцић" из ..., против тужених АА и ББ, обоје из ..., које заступа Миодраг Ракић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1515/2017 од 11.01.2018. године, у седници већа одржаној дана 30.07.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1515/2017 од 11.01.2018. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужених за накнаду трошкова поступка по ревизији.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду П 177/2015 од 05.12.2016. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужилац захтевао да се обавезу тужени да му на име накнаде штете због изгубљене разлике у цени солидарно исплате износ од 66.343 евра са каматом, по есконтној стопи Централне европске банке, почев од 20.03.2012. године, па до 24.12.2012. године, те са каматом на тај износ према Закону о затезној камати, почев од 25.12.2012. године, па до исплате, све у динарској противвредности према средњем курсу на дан исплате. Истом пресудом, у ставу другом изреке, одбијен је тужбени захтев да се обавезу тужени на солидарну исплату на име изгубљене добити остварене користи тужених у висини тржишне закупнине за станове бр. ... и ..., у Ул. ... у ..., у периоду од 11.12.2008. године до 19.03.2012. године у износу од 117.000 евра са каматом, све у динарској противвредности, према средњем курсу НБС на дан исплате. Ставом трећим изреке, прекинут је парнични поступак за део тужбеног захтева којим је тражено да се обавезу тужени да се са свим лицима и стварима иселе из станова бр. ... и ... и да испразне гаражна места ... у Ул. ..., на кат. парц. бр. ..., уписаних у ЛН бр. ... КО ... и да наведене непокретности испражњене од свих лица и ствари предају у државину тужиоцу, као и део захтева да се обавезу тужени да тужиоцу на име изгубљене добити и користи тужених у висини тржишне закупнине за станове бр. ... и ... у ..., у Ул. ..., почев од августа 2010. године па до

коначног исељења, солидарно исплате: 1) на име накнаде за период од априла 2010. године закључно са јануаром 2015. године 348.000 евра са каматом, 2) на име накнаде за период од 01.02.2015. године па убудуће сваког последњег дана у месецу за текући месец да исплаћује по 6.000 евра у динарској противвредности, почев од 01.02.2015. године, па убудуће до исељења и предаје непокретности у Ул. ... у државину тужиоца, а до правноснажног окончања парничног поступка који се води пред истим судом под бр. П 1345/15. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужилац да туженима солидарно на име трошкова парничног поступка исплати 957.750,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 1515/2017 од 11.01.2018. године, ставом првим потврђена је првостепена пресуда у ставу првом изреке, а истом пресудом у ставу другом изреке, укинута је првостепена пресуда у ставу другом, ставу трећем и ставу четвртном изреке и предмет у наведеном делу враћен на поновно суђење.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену благовремено је изјавио ревизију тужилац из свих разлога прописаних чланом 407. став 1. тачке 3. и 4. Закона о парничном поступку.

Тужени су поднели одговор на ревизију.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду на основу члана 408. Закона о парничном поступку и налази да ревизија није основана.

У спроведеном поступку нема битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374 став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку на коју суд у поступку по ревизији пази по службеној дужности. У образложењу побијане одлуке оцењени су битни жалбени наводи и наведени разлози узети у обзир по службеној дужности, услед чега се неосновано указује на битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374. став 1., у вези члана 396. став 1. Закона о парничном поступку. Нису основани ни наводи ревизије да је другостепени суд погрешно оценио неспорном чињеницу исплате купопродајне цене по уговору од 11.12.2008. године, јер се супротно наводима ревизије, указаним делом побијане одлуке правилно образлаже околност да аутентичност потврде, коју је издао тужилац о исплати купопродајне цене по том уговору није оспорена и да тужилац није доказао да цена по том уговору није плаћена. Другостепени суд није селективно ни нетачно приказао чињенично стање, нити га је интерпретирао прекорачењем првостепене пресуде. Стога је неосновано истицање битних повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 1., у вези члана 2, 4. став 1. и 355. став 4. Закона о парничном поступку, јер побијаном одлуком није изостављена примена нити погрешно примењена нека од одредби овог закона, што је било или могло да буде од утицаја на доношење законите и правилне пресуде.

Према утврђеном чињеничном стању тужилац као продавац и тужена ББ као купац су 11.12.2008. године, пред Петим општинским судом у Београду под бр. Ов 43116/08 оверили уговор о купопродаји станова бр. ..., са припадајућим просторијама у Ул. ..., за уговорену купопродајну цену од 293.143 евра. Купац ББ је одмах уведена у посед купљених непокретности, а законски заступник тужиоца је издао потврду, оверену печатом тужиоца, да је купац регулисао све обавезе преузете по том уговору. Тужилац и тужена ББ су 19.03.2012. године пред Првим основним судом у Београду под бр. Ов 50318/12 оверили споразумни раскид уговора о купопродаји Ов 43116/08 од 11.12.2008. године и то због неизвршења уговорних обавеза, без навођења којих и ко

од уговорних страна их није извршио. Истог дана тужилац и тужена ББ су закључили и пред Првим основним судом у Београду под бр. Ов 5341/12 оверили нови уговор о купопродаји истих непокретности за купопродајну цену од 226.800 евра, коју је тужена ББ на рачун тужиоца уплатила према потврди банке дана 23.02.2012. године.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања правилно је побијаном одлуком примењено материјално право и то одредбе члана 154. став 1. и 155. Закона о облигационим односима, потврђивањем одлуке о одбијању тужбеног захтева за солидарну исплату тужених, као ванбрачних партнера тужиоцу у износу од 66.343 евра са каматом, на име разлике у тржишној цени непокретности насталој протеклом времена до закључења другог купопродајног уговора за исте непокретности.

Правилно је оцењено да тужилац није доказао неизвршење уговорних обавеза тужене ББ по уговору од 11.12.2008. године и кривицу купца за раскид уговора од 11.12.2008. године, да тужилац није доказао да је претрпео штету, као ни узрочно-последичну везу између радњи тужене ББ и евентуално настале штете по уговору. У току поступка, као ни исказом законског заступника тужиоца није оспорена аутентичност потврде тужиоца о извршењу укупних обавеза тужене ББ преузетих купопродајним уговором Ов 43116/08 од 11.12.2008. године. Наведеном потврдом на меморандуму тужиоца детаљно је идентификован купац и непокретности из уговора за који се потврда о извршењу уговорних обавеза издаје. Изјава о споразумном раскиду уговора од 11.12.2008. године је паушална и не садржи конкретизацију неизвршених уговорних обавеза и уговорну страну која их није извршила, при чему се нови купопродајни уговор за исте непокретности закључује са истим купцем истог дана.

Код оваквог стања, имајући у виду обострану сагласност воља уговорних страна за закључење оба уговора и раскид првог уговора и изостанак било каквих активности тужиоца на евентуалној наплати купопродајне цене у периоду од 11.12.2008. године – 19.03.2012. године и стављању ван снаге издате потврде о исплати цене, као и неубедљивост и недокументованост изнетих разлога за пасивно понашање тужиоца, као правног лица и све друге околности о међусобном пословању власника тужиоца и туженог АА, правилно је побијаном одлуком одбијен тужбени захтев за накнаду штете услед разлике тржишне вредности непокретности, настале у периоду између закључења купопродајних уговора, а разлоге које је навео другостепени суд као правилне и на закону засноване прихвата и Врховни касациони суд у целисти. Стога наводи ревизије о погрешној примени материјалног права нису основани.

Са изнетих разлога одлучено је као у изреци пресуде на основу члана 414. став 1. Закона о парничном поступку.

Захтев тужених за накнаду трошкова за састав одговора на ревизију је одбијен, на основу члана 154. став 1. Закона о парничном поступку, јер се не ради о трошковима потребним за вођење парнице.

**Председник већа-судија
Слађана Накић Момировић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић